

***Jezus, een open deur.
Sint-Norbertus, een open kerk.***

“Waarachtig, Ik verzeker jullie : Ik ben de deur van de schaapskooi. [...] Ik ben de deur voor de schapen. Wanneer iemand via Mij binnenkomt, zal hij gered worden. Hij zal in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden. Een dief komt alleen om te roven en te slachten, maar Ik ben gekomen om het leven te geven, in al zijn volheid.” (Johannes 10, 7 – 10)

Wie door de stad wandelt, stelt vast dat de kerken meestal gesloten zijn, tenzij er op dat moment net een religieuze dienst of een cultureel evenement (een concert of tentoonstelling) plaatsvindt. Onze kerk, daarentegen, heeft zeer ruime openingsuren. Dat maakt onze kerk eigenlijk de uitzondering op de regel. En met die openheid kunnen wij alleen maar gelukkig zijn.

Open voor de mensen

Die open deur is een weloverwogen beleidsbeslissing van het pastoraal team. Het slechtste wat wij kunnen doen, is ons opsluiten achter dikke muren en gesloten deuren. Want op die manier gaat de Kerk met zekerheid een zachte dood tegemoet. Paus Franciscus zelf pleit er telkens weer voor dat de gelovigen een grotere openheid voor de wereld aan de dag zouden leggen. Zonder achterdocht, zonder streng oordeel over de mensen buiten de kerk. Hij wil niet dat wij ons terugtrekken achter veilige muren en dichte deuren, maar wel dat wij de mensen buiten tegemoet gaan. Net zoals de goede herder uit het Evangelie, die zich vol liefde tussen de noodlijdende schapen begeeft.

“Ik ben de deur.”

Boven de grote inkomdeur, achteraan in de kerk, vinden we een prachtige mozaïek. Daarin wordt de goede herder uitgebeeld, met de Latijnse tekst “*Ego sum ostium*”, een uitspraak die Jezus zelf doet in het Johannesevangelie. Vertaald betekent dit: “Ik ben de deur.” Met andere woorden: de bouwers van de Sint-Norbertuskerk hebben een bijbels verband gelegd tussen de kerkdeur en de open deur die Jezus zelf is. De bouwers vertellen ons dat de kerk open en hartelijk ontvankelijk moet zijn voor iedereen die er binnen wil komen. En dat betekent dat de kerkdeuren ook letterlijk zoveel mogelijk open moeten zijn. Ieder mag hier komen, zonder onderscheid, zonder verplichting. Kortom: net zoals Jezus zelf de mensen tegemoet trad. Wij zouden de geest waarin onze kerk gebouwd werd, onrecht aandoen indien wij geen ruime openingsuren zouden hanteren. Het zou pijnlijk zijn indien mensen die behoefte hebben aan een rustig (gebeds-)moment in de kerk, botsen op een gesloten deur. Een gesloten deur stoot af, terwijl het uitermate belangrijk is dat alle mensen in de wijk het gevoel krijgen dat zij welkom zijn in de kerk.

Realistisch?

We leven in een angstige tijd. Een tijd met zware veiligheidsmaatregelen. Het is best begrijpelijk. Maar toch mogen, en moeten we ons afvragen of we niet té bang worden. Waar is het menselijke basisvertrouwen naartoe? Zonder vertrouwen is het niet mogelijk om een hechte gemeenschap te vormen.

Anderzijds, je hoort toch af en toe van kerkdiefstallen? Welnu, na jaren van open kerkdeuren-beleid is er nog niet één diefstal van waardevolle voorwerpen uit onze kerk gebeurd. Ook dat is goed te begrijpen: de kerk ligt aan een groot en druk plein, met veel sociale controle. Wie de kerk binnentreedt, ziet aan het hoofdaltaar licht branden en hoort zachte muziek spelen op de achtergrond. Ook als er niemand anders in de kerk te zien is, geeft dat toch het gevoel dat er altijd wel iemand is. En tenslotte komt ook regelmatig één of andere vrijwillige medewerker even binnen om een oogje in het zeil te houden.

Positieve effecten

We ondervinden in werkelijkheid alleen maar positieve effecten van onze keuze om de deuren zoveel mogelijk open te houden. Er zijn dagen dat er wel vijftig mensen, of soms zelfs meer, de kerk binnenkomen om een kaarsje aan te steken, stil te zitten, een gebedje te doen, even rond te wandelen, een commentaar of een intentie neer te schrijven in het gastenboek. Bovendien krijgen we af en toe, dankzij de open kerk, het aanbod van mensen om vrijwillig mee te werken. Bij vele mensen die binnenkomen, valt de mond open van verbazing over de schoonheid, én de netheid, van onze kerk. En dat leidt op zijn beurt tot vele dopen en huwelijken in onze kerk. Dit alles bewijst dat de open deuren een belangrijk element zijn waarom onze kerk zo goed functioneert. Wat wil je nog meer?

“Ik ben de deur”, zegt Jezus in het Evangelie. Omdat Jezus altijd een open deur wil zijn, zijn ook onze kerkdeuren zoveel mogelijk open. En die open deuren houden ook de toekomst open.

Frans Van Looveren